TEISINGUMO TEISMO PIRMININKO PAVADUOTOJO NUTARTIS

2016 m. sausio 14 d.*

„Laikinųjų apsaugos priemonių taikymas — Apeliacinis skundas — Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimo vykdymo sustabdymas — Prašymas, kuriuo siekiama, kad būtų užtikrintas Europos Komisijos sprendime, nustatančiame neteisėtą kartelį Europos automobilių stiklo rinkoje, pateikiamos tam tikros informacijos konfidencialumas — Komisijos sprendimas atmesti ir Bendrojo Teismo sprendimas, kuriuo atmetamas ieškinys dėl šio sprendimo panaikinimo — Skuba — Rimta ir nepataisoma žala — Nebuvimas“

Byloje C-517/15 P-R

dėl 2015 m. rugsėjo 25 d. pateikto prašymo sustabdyti vykdymą pagal SESV 278 ir 279 straipsnius

AGC Glass Europe SA, įsteigta Briuselyje (Belgija),

AGC Automotive Europe SA, įsteigta Fleriuse (Belgija),

AGC France SAS, įsteigta Boussois (Prancūzija),

AGC Flat Glass Italia Srl, įsteigta Kuneo (Italija),

AGC Glass UK Ltd, įsteigta Nortamptone (Jungtinė Karalystė),

AGC Glass Germany GmbH, įsteigta Vegberge (Vokietija),

atstovaujamos L. Garzaniti, A. Burckett St Laurent ir F. Hoseinian, advokatų,

apeliantės,

dalyvaujant kitai proceso šaliai:

Europos Komisijai, atstovaujamai G. Meessen, P. Van Nuffel ir F. van Schaik, nurodžiusiai adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMO PIRMININKO PAVADUOTOJAS,

susipažinęs su generalinio advokato M. Szpunar nuomone,

priima šią

* Proceso kalba: anglų.

Nutartį

1 Apeliaciniu skundu, kurį Teisingumo Teismo kanceliarija gavo 2015 m. rugsėjo 25 d., *AGC Glass Europe SA*, *AGC Automotive Europe SA*, *AGC France SAS*, *AGC Flat Glass Italia Srl*, *AGC Glass UK Ltd* ir *AGC Glass Germany GmbH* prašė Teisingumo Teismo panaikinti 2015 m. liepos 15 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo Sprendimą *AGC Glass Europe ir kt. / Komisija* (T-465/12, EU:T:2015:505, toliau – skundžiamas sprendimas); juo Bendrasis Teismas atmetė jų ieškinį dėl 2012 m. rugpjūčio 6 d. Komisijos sprendimo C (2012) 5719 *final*, kuriuo buvo atmestas jų prašymas užtikrinti konfidencialumą pagal 2011 m. spalio 13 d. Komisijos pirmininko sprendimo 2011/695/ES dėl bylas nagrinėjančio pareigūno pareigybės ir įgaliojimų nagrinėjant tam tikras konkurencijos bylas 8 straipsnį (byla COMP/39.125 – Automobilių stiklai) (toliau – ginčijamas sprendimas), panaikinimo.

2 Atskiru dokumentu, kurį Teisingumo Teismo kanceliarija gavo tą pačią dieną, apeliantės pagal SESV 278 ir 279 straipsnius pateikė šį prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones, kuriuo jos siekia, kad būtų sustabdytas skundžiamo ir ginčijamo sprendimų vykdymas.

3 2015 m. spalio 23 d. Europos Komisija pateikė savo rašytines pastabas. 2015 m. gruodžio 10 d. buvo išklausytos žodinės apeliančių ir Komisijos pastabos.

Ginčo aplinkybės ir skundžiamas sprendimas

4 2008 m. lapkričio 12 d. Komisija priėmė sprendimą C (2008) 6815 *final* dėl procedūros pagal [EB] 81 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį dėl kelių automobilių stiklų gamintojų, tarp jų ir apeliančių (byla COMP/39.125 – Automobilių stiklai) (toliau – sprendimas dėl automobilių stiklų).

5 2009 m. kovo 25 d. raštu Komisijos konkurencijos generalinis direktoratas (GD) informavo pareiškėjas apie savo ketinimą vadovaujantis 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų [EB] 81 ir 82 straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1) 30 straipsniu savo interneto svetainėje paskelbti nekonfidencialią sprendimo dėl automobilių stiklų versiją autentiškomis bylos kalbomis, t. y. anglų, prancūzų ir nyderlandų kalbomis. Be to, Konkurencijos GD pasiūlė pareiškėjoms nurodyti galimą konfidencialią arba verslo paslaptį sudarančią informaciją ir motyvuoti savo vertinimą šiuo klausimu.

6 Po susirašinėjimo su pareiškėjomis 2011 m. gruodžio mėn. Konkurencijos GD parengė nekonfidencialią sprendimo dėl automobilių stiklų versiją, skelbtiną Komisijos interneto svetainėje. Iš minėtų raštų matyti, kad Konkurencijos GD netenkino pareiškėjų prašymų pašalinti sprendimo dėl automobilių stiklų 246 konstatuojamosiose dalyse ir 122 išnašose esančią informaciją.

7 Pagal 2001 m. gegužės 23 d. Komisijos sprendimo 2001/462/EB, EAPB, dėl bylas nagrinėjančių pareigūnų įgaliojimų tam tikrose konkurencijos bylose (OL L 162, p. 21; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 151) 9 straipsnį pareiškėjos informavo bylas nagrinėjantį pareigūną, jog prieštarauja, kad būtų paskelbta, pirma, tam tikra informacija, kurioje pateikiami klientų vardai ir pavadinimai, atitinkamų gaminių aprašymas bei kita informacija, leidžianti identifikuoti klientus, ir, antra, sprendimo dėl automobilių stiklų 726 konstatuojamojoje dalyje esanti sakinio dalis.

8 Dėl pareiškėjų prašymo bylas nagrinėjantis pareigūnas priėmė ginčijamą sprendimą.

9 Visų pirma įžanginėse pastabose bylas nagrinėjantis pareigūnas nurodė, kad Komisijos pranešimas apie atleidimą nuo baudų ir baudų sumažinimą kartelių atveju (OL C 298, 2006, p. 17) pareiškėjoms nesuteikė teisėtų lūkesčių, kurie Komisijai trukdytų paskelbti su profesine paslaptimi nesusijusią informaciją. Be to, pareiškėjų suinteresuotumas tuo, kad nebūtų atskleistos su šia paslaptimi

nesusijusios jų elgesio aplinkybės, nenusipelno jokios ypatingos apsaugos. Bylas nagrinėjantis pareigūnas neturi kompetencijos spręsti nei dėl nekonfidencialios informacijos paskelbimo reikalingumo, nei dėl Komisijos bendrosios politikos padarytos žalos šiuo aspektu.

10 Antra, bylas nagrinėjantis pareigūnas atmetė argumentą, kad Komisija turi paisyti savo ankstesnės praktikos, susijusios su paskelbimo apimtimi. Be to, bylas nagrinėjantis pareigūnas priminė, kad numatytas paskelbimas neapėmė pareiškimų ar kitų minėtame pranešime pateiktų dokumentų šaltinio, ir pabrėžė, kad jis neturi kompetencijos spręsti dėl numatyto paskelbimo apimties, atsižvelgiant į vienodo požiūrio principą.

11 Konkrečiau kalbant, ginčijamas sprendimas iš esmės grindžiamas dviejų argumentų, kuriuos pateikė pareiškėjos, nagrinėjimu. Pirmasis argumentas, išnagrinėtas ginčijamo
sprendimo 22–35 konstatuojamosiose dalyse, susijęs su pačios ginčijamos informacijos konfidencialiu pobūdžiu, o antrasis, išnagrinėtas minėto sprendimo 36–45 konstatuojamosiose dalyse, – su fizinių asmenų tapatybės apsauga.

12 Dėl pirmojo argumento bylas nagrinėjantis pareigūnas nusprendė, kad, pirma, informacija, susijusi su klientų vardais ir pavadinimais ir atitinkamų gaminių aprašymu, dėl paties savo pobūdžio ir atsižvelgiant į automobilių stiklų rinkos ypatumus yra žinoma ne dėl pareiškėjų, kad, antra, ji pasenusi ir, trečia, ji susijusi su pačia pažeidimo esme, todėl jos atskleidimą lemia ir asmenų, kurių teisės pažeistos, interesai. Be to, atsižvelgiant į tai, kad pateikdamos konkrečius argumentus pareiškėjos siekė įrodyti šios informacijos konfidencialumą, nepaisant to, kad, kaip matyti iš pateikto aprašymo, ji yra bendro pobūdžio, bylas nagrinėjantis pareigūnas, atlikęs analizę pagal tris kumuliacines sąlygas, padarė išvadą, jog nagrinėjama informacija nėra susijusi su profesine paslaptimi.

13 Dėl antrojo argumento bylas nagrinėjantis pareigūnas rėmėsi 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 26 t. p. 102) 5 straipsniu ir iš dalies patenkino pareiškėjų prašymą.

14 Kadangi ginčijamo sprendimo 3 straipsnyje buvo atmesta likusi prašymo dalis, pastarosios pareiškė ieškinį dėl šio sprendimo panaikinimo tiek, kiek juo buvo atmestas jų prašymas.

15 Vykstant procesui pirmojoje instancijoje Komisija patikino ieškoves susilaikysianti nuo ginčijamo sprendimo vykdymo pradėjimo, kol bus priimtas skundžiamas sprendimas, todėl šios nemanė esant būtina prašyti taikyti laikinąsias apsaugos priemones.

16 Kadangi skundžiamu sprendimu buvo atmestas ieškovių ieškinys, jos pateikė šios nutarties 1 punkte nurodytą apeliacinį skundą, kurį grindžia trimis apeliacinio skundo pagrindais. Pirmasis apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas Bendrojo Teismo padaryta teisės klaida tiek, kiek jis nusprendė, kad 2011 m. spalio 13 d. Komisijos pirmininko sprendimo 2011/695/ES dėl bylas nagrinėjančio pareigūno pareigybės ir įgaliojimų nagrinėjant tam tikras konkurencijos bylas (OL L 275, p. 29) 8 straipsnyje numatyta bylas nagrinėjančio pareigūno kompetencija apsiriboja vien patikrinimu, ar Komisijos ketinama skelbti informacija yra verslo paslaptis arba bet kuriuo atveju konfidenciali. Antrasis apeliacinio skundo pagrindas taip pat grindžiamas Bendrojo Teismo padaryta teisės klaida, nes šis padarė išvadą, kad ginčijamu sprendimu nebuvo pažeisti teisėtų lūkesčių ir vienodo požiūrio principai. Galiausiai trečiajame apeliacinio skundo pagrinde apeliantės tvirtina, kad Bendrasis Teismas nukrypo nuo teismo praktikos, nes nepateikė pakankamų motyvų.

17 Bendrajam Teismui atmetus ieškinį Komisija pranešė apie savo ketinimą šįkart nelaukti, kol bus paskelbtas Teisingumo Teismo, nagrinėjančio apeliančių pateiktą apeliacinį skundą dėl skundžiamo sprendimo, sprendimas, ir pradėti ginčijamo sprendimo vykdymą. Šiomis aplinkybėmis pastarosios pateikė šį prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones.

Šalių reikalavimai

18 Apeliantės Teisingumo Teismo prašo:

— nurodyti sustabdyti skundžiamo sprendimo rezoliucinės dalies ir ginčijamo sprendimo 3 straipsnio vykdymą, kol jis priims sprendimą dėl apeliacinio skundo,

— nurodyti taikyti bet kurią kitą priemonę, kuri šiomis aplinkybėmis atrodo teisinga ir tinkama, ir

— priteisti iš kitos apeliacinio proceso šalies bylinėjimosi išlaidas.

19 Komisija prašo atmesti prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones ir priteisti iš apeliančių bylinėjimosi išlaidas.

Dėl prašymo taikyti laikinąsias apsaugos priemones

20 Reikia priminti, kad pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 60 straipsnio pirmą pastraipą apeliacinis skundas dėl Bendrojo Teismo sprendimo iš principo neturi stabdomojo poveikio. Vis dėlto pagal SESV 278 straipsnį, jeigu Teisingumo Teismas mano, kad tai reikalinga dėl susiklosčiusių aplinkybių, jis gali sustabdyti skundžiamo sprendimo vykdymą.

21 Teisingumo Teismo procedūros reglamento 160 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad prašymuose dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo turi būti nurodomas „bylos dalykas, aplinkybės, patvirtinančios skubą, ir faktiniai bei teisiniai pagrindai, *prima facie* pagrindžiantys tai, kad prašoma laikinosios apsaugos priemonė būtų paskirta“. Laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas gali sustabdyti vykdymą arba taikyti kitas laikinąsias apsaugos priemones, tik jei įrodyta, kad jų taikymą *prima facie* pateisina faktiniai ir teisiniai pagrindai (*fumus boni juris*) ir kad jas būtina taikyti skubiai, nes siekiant išvengti didelės ir nepataisomos žalos prašymą pateikusio asmens interesams jos turi būti priimtos ir sukelti pasekmių iki sprendimo pagrindinėje byloje priėmimo. Šios sąlygos yra kumuliacinės, todėl prašymai dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo turi būti atmesti neįvykdžius bent vienos iš šių sąlygų. Laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas prireikus taip pat turi palyginti esamus interesus (Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojo nutarties *Komisija / ANKO*, C-78/14 P-R, EU:C:2014:239, 14 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

22 Dėl prašomų taikyti laikinųjų apsaugos priemonių skubos apeliantės, laikydamosi nuomonės, kad pati nagrinėjama informacija yra verta apsaugos, tvirtina, kad ją sudaro specifinė komercinė informacija, susijusi su tam tikrais duomenimis, pavyzdžiui, klientų vardais ir pavadinimais, atitinkamų gaminių aprašymais bei kita informacija, leidžiančia nustatyti kai kurių apeliančių klientų tapatybę, todėl vėlesnis ginčijamo sprendimo panaikinimas nepašalintų jos atskleidimo pasekmių. Iš tikrųjų toks paskelbimas leistų tretiesiems asmenims susipažinti su šia informacijos ir ja pasinaudoti, t. y. dedukciniu būdu sužinoti kitus komercinius duomenis (kainos apskaičiavimai, pakeitimai ir kita finansinė informacija), kurių anonimiškumas dėl to nebegalėtų būti užtikrintas. Todėl dėl šio paskelbimo apeliantėms būtų padaryta rimta ir nepataisoma, pakankamai numatoma ir tikėtina žala.

23 Žala, kurią patirtų apeliantės, būtų nepataisoma visų pirma dėl to, kad informacija tam tikriems asmenims būtų atskleista nedelsiant ir neatšaukiamai, todėl ginčijamo sprendimo panaikinimas negalėtų atitaisyti dėl tokio atskleidimo kilusius nuostolius. Tai taip pat taikytina nagrinėjai informacijai ir draudimui ją atskleisti, jei pastarasis buvo priimtas ją jau atskleidus. Finansinė apeliančių žala taip pat negali būti apskaičiuota. Iš tiesų iš Teisingumo Teismo praktikos, ypač iš Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojo nutarties *Komisija / Pilkington Group* [C-278/13 P(R), EU:C:2013:558], matyti, kad, pirma, ši žala gali skirtis tiek savo pobūdžiu, tiek apimtimi, atsižvelgiant į tai, ar su nagrinėjama informacija galintys susipažinti asmenys yra apeliančių klientai, konkurentai, tiekėjai, finansų analitikai, ar asmenys, priklausantys plačiajai visuomenei. Šiuo klausimu apeliantės

nurodo, kad neįmanoma nustatyti visų asmenų, galinčių susipažinti su nagrinėjama informacija, skaičiaus ir statuso bei įvertinti konkrečias neigiamas pasekmes, kurių jos paskelbimas galėtų turėti. Antra, dėl sprendimo dėl automobilių stiklų apeliantės jau susidūrė su keliais reikalavimais atlyginti žalą tiesiogiai kaip atsakovės arba solidarios atsakomybės su kitais šio sprendimo adresatais pagrindu. Šiomis aplinkybėmis paskelbus nagrinėjamą informaciją pablogėtų apeliančių padėtis per šį teismo procesą bei derybas dėl galimų taikių susitarimų. Galiausiai apeliantės teigia, kad su nagrinėjamos informacijos paskelbimu siejami finansiniai nuostoliai negali būti visapusiškai įvertinti, turint omenyje tai, kad atsižvelgiant į visas sumas, kurias apeliantės privalo sumokėti kaip padarytos žalos atlyginimą arba sutartinį mokėjimą, būtų neįmanoma apskaičiuoti dalies, tiesiogiai siejamos tik su šios informacijos atskleidimu.

24 Pirmiausia Komisija ginčija, kad ši informacija yra verta apsaugos. Tai būtų galima pripažinti tik pasibaigus pagrindinei procedūrai, jeigu būtų nuspręsta antrąjį apeliacinio skundo pagrindą laikyti pagrįstu.

25 Visų pirma dėl konkrečių apeliančių pateiktų argumentų Komisija tvirtina, kad tai, kas buvo pasakyta Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojo nutartyje *Komisija / Pilkington Group* [C-278/13 P(R), EU:C:2013:558], netaikytina šioje byloje, nes, priešingai nei byloje, kurioje buvo priimta minėta nutartis, šiuo atveju neginčijama, kad nagrinėjama informacija nėra verslo paslaptis arba kita konfidenciali informacija. Šiomis aplinkybėmis Komisija priduria, kad argumentas, jog nagrinėjamos informacijos paskelbimas leistų tretiesiems asmenims dedukciniu būdu sužinoti kitus komercinius duomenis (kainos apskaičiavimai, pakeitimai ir kita finansinė informacija), kurių anonimiškumas dėl to nebegalėtų būti užtikrintas, yra nepagrįstas; atsižvelgiant į tai, kad nereikia užtikrinti tokių duomenų anonimiškumo, apeliantės niekada neprašė, kad jie būtų tvarkomi konfidencialiai. Be to, tvirtindamos, kad žala galėtų būti finansinio pobūdžio, apeliantės neteigia ir *a fortiori* neįrodo, kad dėl tokios žalos galėtų kilti pavojus jų pačių egzistavimui arba labai sumažėti jų rinkos dalys, nors pagal Teisingumo Teismo praktiką reikalaujama pateikti tokį įrodymą, kai siekiama, kad visiškai finansinio pobūdžio žala būtų pripažinta nepataisoma. Vadinasi, nepataisomas paskelbimo pobūdis nereiškia, kad pati dėl šio paskelbimo tariamai kilsianti žala yra rimta ir nepataisoma.

26 Antra, dėl nagrinėjamos informacijos panaudojimo apeliantėms pareiškiant reikalavimus dėl žalos atlyginimo Komisija tvirtina, kad net tuo atveju, jei iš tikrųjų ši informacija būtų naudinga tokiems reikalavimams pagrįsti, tai jokiais būdais nereikštų, kad ją atskleidus būtų padaryta rimta ir nepataisoma žala, kurios būtų galima išvengti laikinai sustabdant ginčijamo sprendimo vykdymą. Šiuo klausimu Komisija teigia, kad finansinė žala, susijusi su kompensacijomis, kurias sumokėti gali būti priteista iš apeliančių, turėtų būti laikoma tiesiogiai atsiradusi ne dėl minėtos informacijos paskelbimo, o dėl to, kad apeliantės dalyvavo sprendime dėl automobilių stiklų konstatuotame kartelyje. Taip pat tokios informacijos atskleidimas leistų dėl minėto kartelio žalą patyrusiems asmenims tik pasinaudoti jiems konkrečiai Sutartyse pripažinta teise gauti žalos atlyginimą. Kalbėdama apie žalos, kuri galėtų būti tiesiogiai susijusi su nagrinėjamos informacijos atskleidimu, atlyginimo sumą Komisija pažymi, jog apeliantės pakankamai teisiškai neįrodė to, kad įpareigojimas sumokėti šią sumą joms galėtų padaryti finansinės žalos, dėl kurios kiltų pavojus jų egzistavimui arba labai sumažėtų jų rinkos dalys, nei to, kad būtų neįmanoma nustatyti šios sumos dydžio, nors asmenų, patyrusių žalą dėl sprendimu dėl automobilių stiklų konstatuoto kartelio, skaičius nėra didelis.

27 Siekiant patikrinti, ar prašomos taikyti laikinosios apsaugos priemonės yra skubios, reikia priminti kad laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūros tikslas – garantuoti būsimo galutinio sprendimo veiksmingumą, kad būtų išvengta Teisingumo Teismo užtikrinamos teisinės apsaugos spragų. Siekiant šio tikslo, skubą reikia vertinti atsižvelgiant į būtinybę priimti laikiną sprendimą tam, kad šalis, kuri prašo taikyti laikinąsias apsaugos priemones, nepatirtų rimtos ir nepataisomos žalos (Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojo nutarties *Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro / Komisija*, C-506/13 P-R, EU:C:2013:882, 18 punktas ir jame nurodyta teismo praktika). Prašanti šalis

turi pateikti įrodymų, kad negali laukti pagrindinės bylos baigties nepatirdama rimtos ir nepataisomos žalos (Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojo nutarties *Komisija / Rusal Armenal*, C-21/14 P-R, EU:C:2014:1749, 37 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

28 Šioje byloje apeliantės iš esmės pateikia du žalos, kurią jos patirtų, jei nebūtų sustabdytas skundžiamo ir ginčijamo sprendimų vykdymas, pagrindus.

29 Pirma, remdamosi Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojo nutartimi *Komisija / Pilkington Group* (C-278/13 P(R), EU:C:2013:558) jos teigia, kad paskelbus nagrinėjamą informaciją joms galėtų būti padaryta žala dėl paties šios informacijos pobūdžio.

30 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, kaip konkrečiai matyti iš šios nutarties 18 ir 38 punktų, savo ieškinyje dėl panaikinimo *Pilkington Group Ltd* ginčijo Komisijos vertinimą, pagal kurį informacija, kurią buvo numatyta paskelbti remiantis Reglamento Nr. 1/2003 30 straipsnio 1 dalimi, nebuvo verslo paslaptis, kaip ji būtent suprantama pagal SESV 339 straipsnį bei to paties reglamento 28 straipsnio 1 dalį ir 30 straipsnio 2 dalį. Todėl aplinkybės, į kurias atsižvelgdamas laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas tuo atveju nusprendė, kad sąlyga dėl skubos buvo tenkinama, grindžiamos minėtos nutarties 47 punkte aiškiai nurodyta prielaida, pagal kurią toje byloje nagrinėjamai informacijai buvo taikoma profesinės paslapties apsauga.

31 Taigi reikia pripažinti, kad, kaip tvirtina Komisija, bylos, kurioje buvo priimta ši nutartis, aplinkybės skiriasi nuo tų, kurios nagrinėjamos šioje byloje.

32 Iš tikrųjų šioje byloje skundžiamo sprendimo 22–54 punktuose Bendrasis Teismas išnagrinėjo ir atmetė ieškiniui dėl panaikinimo pagrįsti ieškovių pateiktą šeštąjį pagrindą, kuriame jos ginčijo bylas nagrinėjančio pareigūno vertinimą, pagal kurį nagrinėjama informacija nebuvo verslo paslaptis, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 1/2003 30 straipsnio 2 dalį ir Sprendimo 2011/695 8 straipsnio 2 dalį.

33 Tačiau iš prašymo taikyti laikinąsias apsaugos priemones aišku, jog apeliantės savo apeliacinio skundo nepateikė dėl šios skundžiamo sprendimo dalies, todėl sprendimas, kad nagrinėjama informacija nėra verslo paslaptis, turi būti laikomas galutiniu. Vadinasi, šioje byloje vertinimą dėl skubos reikėtų pradėti nuo prielaidos, priešingos tai, į kurią atsižvelgė laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojo nutartyje *Komisija / Pilkington Group* [C-278/13 P(R), EU:C:2013:558], kad nagrinėjamai informacijai neturi būti taikoma profesinės paslapties apsauga.

34 Be to, aplinkybė, kad paskelbus nagrinėjamą informaciją galėtų būti pažeisti teisėtų lūkesčių ir vienodo požiūrio principai (apeliacinio skundo antrasis pagrindas), nėra savaime nepakankama, jog būtų galima teigti, kad šiai informacijai privalo būti taikoma profesinės paslapties apsauga ir kad jos paskelbimas apeliantėms padarytų rimtos ir nepataisomos žalos. Iš tikrųjų, net jei tokia aplinkybė būtų įrodyta, ji geriausiu atveju pagrįstų Komisijos pareigą neatskleisti minėtos informacijos, kaip, beje, tai pripažįsta ši institucija.

35 Tiesa, kad, kaip teigia apeliantės, tokios, kaip nagrinėjamoji, informacijos paskelbimas yra neatšaukiamas, nes ginčijamo sprendimo panaikinimas negalėtų pakeisti jos atskleidimo pasekmių; šią informaciją perskaitę asmenys ją sužinojo staigiai ir neatšaukiamai. Be to, Komisija taip pat nenurodė, kodėl motyvai, kuriais remdamasi ji sustabdė nagrinėjamos informacijos atskleidimą, kol buvo paskelbtas skundžiamas sprendimas po beveik 25 mėn. trukusios procedūros, nelaikytini reikšmingais siekiant, kad būtų sustabdytas nagrinėjamos informacijos atskleidimas, kol bus paskelbtas Teisingumo Teismo, iš esmės nagrinėjančio apeliančių pateiktą apeliacinį skundą, sprendimas.

36 Vis dėl to tam, kad būtų įvykdytos laikinųjų apsaugos priemonių taikymo sąlygos, ypač skubos sąlyga, dar reikia, kad dėl neatšaukiamo minėtos informacijos atskleidimo pobūdžio apeliantėms galėtų kilti rimta ir nepataisoma žala.

37 Tačiau šiuo klausimu reikėtų priminti, kad nors siekiant nustatyti, jog egzistuoja tokia žala, nėra būtina reikalauti, kad jos atsiradimas būtų nustatytas visiškai užtikrintai, pakanka, kad ši žala būtų numatoma ir pakankamai tikėtina, vis dėlto laikinąją apsaugos priemonę prašanti taikyti šalis privalo įrodyti faktus, kuriais grindžiama tokios rimtos ir nepataisomos žalos perspektyva (Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *HFB ir kt. / Komisija*, C-335/99 P(R), EU:C:1999:608, 67 punktas ir Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojo nutarties *Komisija / Pilkington Group*, C-278/13 P(R), EU:C:2013:558, 37 punktas).

38 Šiuo atveju apeliantės tik nurodė, kad nagrinėjama informacija yra specifinė komercinė informacija, susijusi su atitinkamais duomenimis, t. y. klientų vardais ir pavadinimais, susijusių gaminių aprašymu bei kita informacija, pagal kurią galima nustatyti tam tikrų jų klientų tapatybę; pats šios informacijos atskleidimas galėtų joms padaryti žalos, nes tai leistų tretiesiems asmenims su ja susipažinti ir ja pasinaudoti, t. y. dedukciniu būdu sužinoti kitus komercinius duomenis (kainos apskaičiavimai, pakeitimai ir kita finansinė informacija), kurių anonimiškumas dėl to nebegalėtų būti užtikrintas.

39 Pastaruoju aspektu pirmiausia reikia pažymėti, jog apeliantės nepateikė jokio įrodymo, kad nagrinėjamos informacijos paskelbimas leistų tretiesiems asmenims dedukciniu būdu sužinoti kitus komercinius duomenis, todėl ši informacija privalo išlikti konfidenciali.

40 Be to, kaip jau buvo aiškiai nuspręsta, atskleidus verslo paslaptį žala gali kilti dėl to, kad vėlesnis, t. y. įvykęs po to, kai buvo paskelbta konfidenciali informacija, ginčijamo sprendimo panaikinimas dėl SESV 339 straipsnio ir pagrindinės teisės į profesinės paslapties apsaugą pažeidimo nepanaikintų šios informacijos paskelbimo pasekmių. Iš tikrųjų atitinkamos bendrovės klientai, konkurentai ir tiekėjai, finansų analitikai ir plačioji visuomenė galėtų susipažinti su aptariama informacija ir ja laisvai naudotis, o tai šiai bendrovei padarytų rimtos ir nepataisomos žalos (šiuo klausimu žr. Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojo nutarties *Komisija / Pilkington Group*, C-278/13 P(R), EU:C:2013:558, 46–48 punktus).

41 Tačiau to paties negalima pasakyti kalbant apie informacijos, kuriai neturi būti taikoma profesinės paslapties apsauga, atskleidimą.

42 Taigi, kaip matyti iš šios nutarties 33 punkto, apeliaciniame skunde apeliantės neginčijo Bendrojo Teismo skundžiamo sprendimo 36–40 punktuose padarytos išvados, kad, pirma, nagrinėjama informacija, ypač susijusi su klientų tapatybe, jau buvo žinoma nemažam skaičiui asmenų, visų pirma atsižvelgiant į skaidrumo, kuriuo pasižymi automobilių stiklo rinka, lygį, ir, antra, kad ginčijamo paskelbimo dieną buvusi penkerių ir daugiau metų senumo informacija turėjo būti laikoma pasenusia, kaip tai suprantama pagal Bendrojo Teismo praktiką.

43 Todėl apeliantės negali įrodyti, kad, nepaisant to, jog nagrinėjamai informacijai netaikoma arba nebetaikoma profesinės paslapties apsauga, ją atskleidus joms būtų padaryta žala dėl paties šios informacijos pobūdžio.

44 Dėl antrojo žalos pagrindo apeliantės tvirtina, kad atskleidus nagrinėjamą informaciją pablogėtų apeliančių padėtis, pirma, per vykstantį teismo procesą dėl reikalavimų atlyginti žalą, į kurį jos įtrauktos tiesiogiai arba solidarios atsakomybės su kitais sprendimo dėl automobilių stiklų adresatais pagrindu, ir, antra, per derybas dėl galimų taikių susitarimų.

45 Šiuo klausimu reikia priminti, kad, kaip savo rašytinėse pastabose nurodė Komisija, pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką pateikus prašymą sustabdyti Sąjungos akto taikymą prašomos laikinosios apsaugos priemonės taikymas pateisinamas tik tuomet, jei nagrinėjamas aktas yra lemiama nurodomos rimtos ir nepataisomos žalos priežastis (Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *Akhras / Taryba*, C-110/12 P(R), EU:C:2012:507, 44 punktas; Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *Hassan / Taryba*, C-168/12 P(R), EU:C:2012:674, 28 punktas ir Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojo nutarties *EDF / Komisija*, C-551/12 P(R), EU:C:2013:157, 41 punktas).

46 Taigi įpareigojimas atlyginti žalą, atsiradusią dėl bendrovės padaryto Sąjungos konkurencijos teisės taisyklių pažeidimo, kyla iš šios bendrovės civilinės atsakomybės. Todėl lemiama žalos, tariamai susijusios su reikalavimais atlyginti žalą ir derybomis dėl taikaus susitarimo, priežastimi laikoma ne tai, kad Komisija paskelbė nagrinėjamą informaciją, o tai, kad apeliantės padarė sprendime dėl automobilių stiklų nustatytą konkurencijos teisės pažeidimą.

47 Tiesa, kad paprastai per teismo procesą dėl reikalavimų atlyginti konkurencijos teisės taisyklių pažeidimu padarytą žalą įrodinėjimo pareiga tenka šaliai, kuri teigia patyrusi žalą dėl šio pažeidimo. Šiuo klausimu iš Komisijos rašytinių pastabų aiškiai matyti, kad nagrinėjama informacija iš tikrųjų galėtų padėti žalos atlyginimo reikalavimus apeliantėms pateikiantiems pareiškėjams gauti tokį įrodymą, nes ši informacija jiems suteikia tokius duomenis, kuriais priešingu atveju jie negalėtų pasinaudoti.

48 Tačiau nors pagal nacionalinę proceso teisę nereikalaujama, kad esant ieškiniui dėl žalos atlyginimo atsakovė pateiktų savo pačios atsakomybę pagrindžiančių įrodymų, tokia teisinė aplinkybė Komisijai nedraudžia atskleisti informacijos vien dėl to, kad ši galėtų būti laikoma atsakovės padėčiai kenkiančiais įrodymais.

49 Tai iš tikrųjų prilygtų reikalavimui, kad Komisija laikytų informaciją konfidencialia tik tam, kad apsaugotų Sąjungos konkurencijos teisės taisyklių pažeidimą nustatančio sprendimo adresatų interesą ir kad minėti įrodymai taptų neprieinami žalos atlyginimo reikalaujantiems pareiškėjams.

50 Nors pripažįstama minėto intereso, visų pirma susijusio su teise į gynybą, svarba tokio pobūdžio ieškiniuose, viena vertus, nėra jokios Sąjungos teisės taisyklės, įpareigojančios Komisiją apsaugoti šį interesą laikant konfidencialia tokią informaciją, kaip nagrinėjamoji byloje, nepaisant skaidrumo pareigos, jai tenkančios pagal ESS 15 straipsnį, o šiuo atveju pagal Reglamento Nr. 1/2003 30 straipsnį. Kita vertus, 2014 m. lapkričio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/104/UE dėl tam tikrų taisyklių, kuriomis reglamentuojami pagal nacionalinę teisę nagrinėjami ieškiniai dėl žalos, patirtos dėl valstybių narių ir Europos Sąjungos konkurencijos teisės nuostatų pažeidimo, atlyginimo (OL L 349, p. 1) 5 straipsnio 5 dalyje aiškiai nustatyta, kad bendrovių interesas išvengti ieškinių dėl su konkurencijos teisės pažeidimu susijusios žalos atlyginimo nelaikomas interesu, kurį reikia ginti.

51 Be to, net darant prielaidą, kad nagrinėjamos informacijos paskelbimas galėtų būti laikomas lemiama žalos apeliantėms priežastimi ir kad minėtas interesas būtų vertas tokios apsaugos, reikia priminti, kad, kaip matyti iš šios nutarties 27 punkto, skuba turi būti vertinama atsižvelgiant į būtinybę priimti laikiną sprendimą tam, kad laikinosios apsaugos priemonės taikymo prašanti šalis išvengtų rimtos ir nepataisomos žalos.

52 Pirma, šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, kaip apeliantės pačios pripažįsta, ši žala yra finansinio pobūdžio.

53 Tačiau finansinio pobūdžio žala negali, išskyrus ypatingas aplinkybes, būti laikoma nepataisoma, nes paprastai pinigine kompensacija gali būti atkurta žalą patyrusio asmens padėtis prieš atsirandant žalai. Tokia žala gali būti atlyginta pagal ieškinį dėl žalos atlyginimo, pareikštą remiantis SESV 268 ir 340 straipsniais (Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojo nutarties *Komisija / Pilkington Group*, C-278/13 P(R), EU:C:2013:558, 50 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

54 Vis dėlto finansinio pobūdžio žala yra laikoma nepataisoma, jeigu ji negali būti visiškai atlyginta, o taip gali būti pirmiausia tuomet, kai tos žalos, net kai ji kyla, negalima apskaičiuoti (Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojo nutarties *Komisija /Pilkington Group*, C-278/13 P(R), EU:C:2013:558, 52 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

55 Šioje byloje apeliantės tvirtina, kad tokios žalos nebūtų galima apskaičiuoti galimame ieškinyje dėl žalos atlyginimo, kuris būtų pateiktas Europos Sąjungai tuo atveju, jeigu jų apeliacinis skundas būtų patenkintas; atsižvelgiant į visas sumas, kurias apeliantės privalo sumokėti kaip žalos atlyginimą arba sutartinį mokėjimą, būtų neįmanoma nustatyti tiesiogiai tik su šios informacijos atskleidimu siejamos šių sumų dalies.

56 Šiuo klausimu reikia priminti, kad jau buvo nuspręsta, jog neaiškumas, susijęs su finansinės žalos atlyginimu pagal galimą ieškinį dėl žalos atlyginimo, neturi būti laikomas aplinkybe, galinčia įrodyti tokios žalos nepataisomumą. Iš tiesų laikinųjų apsaugos priemonių taikymo etape tikimybė, kad finansinė žala vėliau bus atlyginta pagal galimą ieškinį dėl žalos atlyginimo, kuris galėtų būti pareikštas panaikinus ginčijamą aktą, yra neabejotinai neaiški. Tačiau laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūros tikslas nėra pakeisti tokį ieškinį dėl žalos atlyginimo, siekiant išvengti šio neaiškumo, nes ja siekiama tik užtikrinti visišką būsimo galutinio sprendimo pagrindinėje byloje, su kuria susijusios laikinosios apsaugos priemonės, t. y. nagrinėjamu atveju ieškiniu dėl panaikinimo, veiksmingumą (Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *Alcoa Trasformazioni / Komisija*, C-446/10 P(R), EU:C:2011:829, 55–57 punktai ir Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojo nutarties *Komisija / Pilkington Group*, C-278/13 P(R), EU:C:2013:558, 53 punktas).

57 Vadinasi, negalima pritarti apeliančių argumentams, kuriais siekiama įrodyti, kad paskelbus nagrinėjamą informaciją joms kiltų nepataisoma žala.

58 Antra, reikia konstatuoti, kad nei jų prašyme taikyti laikinąsias apsaugos priemones, nei žodinėse pastabose apeliantės nepateikė įrodymų, leidžiančių nustatyti rimtą žalos, kuri, jų teigimu, egzistuoja, pobūdį.

59 Visų pirma, kadangi iš šios nutarties 46 punkto matyti, kad iš tikrųjų ši tariama žala siejama tik su žala, atsiradusia dėl Sąjungos konkurencijos teisės pažeidimo, nustatyto sprendimu dėl automobilių stiklų, šioje byloje apeliantės turėjo tiksliai apskaičiuoti dėl nagrinėjamos informacijos atskleidimo joms tenkančios arba teksiančios žalos dalį arba bent jau pateikti jų turimą komercinio ir finansinio pobūdžio informaciją, leidžiančią Teisingumo Teismui, atsižvelgiant ypač į gaminių, dėl kurių padarytas minėtas pažeidimas, pardavimo apyvartą ir į jų gamybos išlaidas, įvertinti tikėtiną jų pareigos atlyginti žalą apimtį bei jos santykinį reikšmingumą, palyginti su grupės, kuriai jos priklauso, finansiniu pajėgumu. Atsakydamos į dėl to per 2015 m. gruodžio 10 d. posėdį laikinąsias apsaugos priemones taikančio teisėjo pateiktus klausimus apeliantės tik pakartojo argumentus, kad jos negali nustatyti šios padarytos žalos dalies, tačiau nepaaiškino, kodėl remiantis jau nagrinėjamais reikalavimais atlyginti žalą joms būtų neįmanoma atlikti bent jau apytikres prognozes, susijusias su Sąjungos konkurencijos teisės pažeidimo, kurio padarymu jos kaltinamos, finansiniu poveikiu.

60 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad apeliantės neįrodė, jog dėl skundžiamo ir ginčijamo sprendimų vykdymo joms galėtų kilti rimta ir nepataisoma žala. Iš to matyti, kad skubos sąlyga neįvykdyta, todėl šis prašymas dėl laikinųjų apsaugos priemonių turi būti atmestas, nesant būtinybės nagrinėti sąlygos, susijusios su *fumus boni juris* egzistavimu, ir palyginti esamų interesų.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojas nutaria:

1. Atmesti prašymą dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo.

2. Atidėti klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų nagrinėjimą.

Parašai.